

Sygn. akt I C 2556/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy dla Warszawy – Śródmieścia w Warszawie I Wydział Cywilny

w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Joanna Radzyńska Głowacka

Protokolant: Dorota Kośla

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2014 roku w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa Krajowego Towarzystwa (...) S.A. w W.

przeciwko (...) Publicznemu Szpitalowi (...). W. O. Centrum Medycznego (...) w W.

o zapłatę

I. zasądza od (...) Publicznego Szpitala (...) W. O. Centrum Medycznego (...) w W. na rzecz Krajowego Towarzystwa (...) S.A. w W. kwotę 3.027,17 złotych (trzy tysiące dwadzieścia siedem złotych siedemnaście groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 22 listopada 2012 roku do dnia zapłaty,

II. oddala powództwo w pozostałym zakresie,

III. koszty procesu znosi wzajemnie między stronami.

Sygn. akt I C 2556/13

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 28 marca 2013 r. powód Krajowe Towarzystwo (...) S.A. w W. z siedzibą w W. wniosła o zasądzenie od (...) Publicznego Szpitala (...) im. prof. W. (...) w W. kwoty 5.326,69 zł wraz z odsetkami ustawowymi od następujących kwot:

- od kwoty 2.289,52 zł od dnia 6 października 2011 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 3.027,17 zł od dnia 22 listopada 2012 r. do dnia zapłaty,

- od kwoty 10 zł od dnia 28 lutego 2013 r. do dnia zapłaty.

Powód wniósł również o zasądzenie na rzecz pozwanego od powoda kosztów sądowych w kwocie 67 zł oraz kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych a także zwrotu kwoty 1,74 zł opłaty manipulacyjnej dla dostawcy usług płatności.

W dniu 13 maja 2013 r. Referendarz Sądowy Sądu Rejonowego dla Lublin-Zachód w L. wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, którym nakazał pozwanemu spełnić roszczenie powoda w całości.

Od wydanego nakazu zapłaty pozwany wniósł sprzeciw, którym wniósł o oddalenie powództwa ponad kwotę 3.027,17 zł, rozłożenie zasądzonej kwoty na raty oraz nie obciążanie pozwanego kosztami postępowania. Wniósł również o

zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

(...) Publiczny Szpital (...) im. prof. W. (...) w W. na podstawie zawartych umów dokonał zakupów materiałów do sterylizacji od powoda (bezsporne, potwierdzone umowami i fakturami VAT – k. 55-69).

Pismem z dnia 22 lutego 2013 r. powód wezwał pozwanego do zapłaty należności wynikających z dokonanych przez niego zakupów. Koszt upomnienia wyniósł 10 zł (bezsporne, potwierdzone pismem – k. 70).

Powód w dniu 24 kwietnia dokonał zapłaty wynikającej z faktury VAT nr (...) kwoty 2.289,52 zł (bezsporne).

Powyższy stan faktyczny nie był sporny pomiędzy stronami i znajdował potwierdzenie w złożonych do sprawy dokumentach, których prawdziwość nie była przez strony kwestionowana.

Sąd zważył co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Jak stanowi art. 353 § 1 kc zobowiązanie polega na tym, że wierzyciel może żądać od dłużnika świadczenia, a dłużnik powinien świadczenie spełnić.

Wobec uznania przez powoda kwoty głównej w wysokości 3.027,17 zł w tym zakresie powództwo zasługiwało na uwzględnienie wraz z odsetkami należnymi powodowi na podstawie art. 481 § 1 i 2 kc. Ponadto powód nie zaprzeczał, że pozwany po wytoczeniu powództwa zapłacił kwotę 2.289,52 zł. Mimo tego faktu nie cofnął swojego powództwa w tej części. Wobec dokonania zapłaty powództwo w tym zakresie podlegało oddaleniu.

Sąd nie znalazł podstaw do rozłożenia zasądanego świadczenia na raty oraz do nieobciążania pozwanego kosztami procesu. Trudna sytuacja finansowa pozwanego nie jest zdarzeniem nagłym i nieprzewidzianym a sam fakt braku środków na bieżącą spłatę zaciągniętych zobowiązań nie może stanowić samoistnej przesłanki do rozłożenia zasądanego roszczenia na raty oraz odstąpienia od obciążania pozwanego kosztami procesu.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 kpc, znosząc wzajemnie koszty procesu pomiędzy stronami. Zasądzona część roszczenia nieznacznie przekraczała oddaloną część roszczenia, a pozwany ponadto uznał roszczenie i jego działanie nie powodowało dalszego zwiększania kosztów procesu.